

mezi dvěma

Gabriela
Boška

pointa

mezi dvěma

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

● ■ pointa

Gabriela Boška
mezi dvěma – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

mezi dvěma

Gabriela Boška
Praha 2023

● ■ pointa

© Gabriela Boška, 2023

© ilustrace Natálie Fraitagová, 2023

ISBN tištěné verze 978-80-7650-981-8

ISBN e-knihy 978-80-7691-132-1 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)

ISBN e-knihy 978-80-7691-133-8 (1. zveřejnění, 2023) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-7691-134-5 (1. zveřejnění, 2023) (mobi)

Vznik knihy podpořil

**NF pro všechny odvážné ženské,
charitativní a osvětové iniciativy
a projekty.**

PROPOLIS³³

*nadační fond
Lilie Khousovdinové*

**@nadacnifondpropolis33
bankovní účet č.:33003355/2010**

VYŠLO
ZA MEDIALNÍ
PODPORY

Nadace
Vodafone
Česká republika

Těžko se mi vzpomíná na detaily. Je to už hrozně dávno, co jsem seděla zavřená v tom malém, tmavém pokoji s jedním oknem vedoucím do světlíku bez světla, do něhož mířily i balkony ostatních pokojů.

Vybavuju si kousavý koberec, který iritoval moji kůži na stehnech a hýždích. Koberec, na kterém jsem seděla několik hodin a rozmýšlela se, jestli se zvednout, nebo ne. Koberec, na němž ráno poté byly vysezené dva důlky. Koberec, na němž u postele svítila malá, žlutá skvrna od hořčice.

Ještě stále matně slyším jeho přerývaný, hluboký dech, jak sebou celou noc házel na posteli, spící neklidným, opilým spánkem, uzavřený ve svém deliriu. Vybavím si nervové záškuby hrůzy, kterou jsem cítila, pokaždé když se nepředvídatelně pohnul, a já si myslěla, že se vzbudil.

Pořád si pamatuju vůni rybích tacos vysypaných v koši pod umyvadlem visícím na stěně napravo od dveří, o něž jsem seděla opřená. Od té doby jsem si je už nikdy neobjednala. Nejen proto, že jsem jednou provždy přestala jíst ryby, ale pouhá jejich připomínka, jen skutečnost, že jsem někde viděla nápis **Fish Tacos**, ve mně vyvolávaly úzkosti a záchvaty paniky. Ten pach z hlavy nikdy nedostanu.

Nepamatuju si, jakou písničku jsem celou noc poslouchala, abych neusnula, abych zůstala vzhůru. Víím jen, že mi připomínala oceán a že jsem kvůli ní chtěla otevřít dveře, o něž jsem se opírala, jako by na nich záležela pravidelnost mého dechu. Toužila jsem se jít podívat na východ slunce nad oceánem, poslouchat vlny a cítit vítr na tváři.